

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
int. zenő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Értsük meg egymást.

Pécs, 1896. november hó 6

(*) Remekbe csudálkozunk kormány-
párti lapársainknak amaz odaadás- és
gyakori önmegtágadásukért, a melylyel
mindenkör az éppen kormányon levő
urakat és pártjukat, azoknak minden sza-
vát és cselekedetét, tulkapásaikat és vissza-
éléseiket épp úgy védik ma Bánffy b. alatt,
mint védték annak idején Tisza Kálmán,
vagy Szapáry alatt, vagy mint védeni fog-
ják az alatt a kormány alatt, mely majd
Bánffy b. után következik. Értjük, nagyra-
becsüljük és csudáljuk azokat az indokokat
is, melyek a kormánypárti tollakat moz-
gásba hozzák, így tehát némi viszonzásul
megvárhatunk annyit tőlük, hogy engedjék
meg nekünk, hogy csak azt tartsuk igaz-
nak, helyesnek, hazafiasnak és viszont ká-
rosnak és vészthozónak, amit önzetlen
meggyőződésünk és minden érdektől ment
hazaszeretetünk ilyeneknek tart.

Közel negyedszázada őrtállója lapunk
az igazi függetlenségi törekvéseknek, me-
lyektől nem tágitott soha, semmi körül-
mények között. Egyetlen fegyverünket, a
tollat, soha sem irányította senki, minden-
kor a tiszta hazafiság és az élénk tűzött
nagy cél volt az a világitó oszlop, mely
nem engedett csüggedni: a haza függet-
lensége. Főlkapott frázis lett azóta, hogy
ez a törekvésünk csak hiu ábrándkép;
hiába cselekszünk bármit, a sok évszázad
alatt úgy összefortunk Ausztriával, hogy
különválásunk mindkettőnk halálát jelentené.
Reámutattunk helyütt számtalanszor,
hogy ezt a felfogást, csakis a mindenkori
kormányok és organumai terjesztik, és a
mi pártunk létjogosultsága sokkal nagyobb,
mint bármely más hazai párté; mert ha
kiveszni hagynók a nemzetből a függet-
lenségi törekvéseket, maga a kormánypárt
is csakhamar felvonná a néhai nevet.

A most lezajlott választások meg ép-
pen arról győznek meg bennünket, hogy
a kormány kissé tullott a célon, midőn
annyira megritkította az ellenzék sorait,
hogy nagy tömegű pártja a vis inertiae
törvényénél fogva más egyébre aligha lesz
képes, mint kommandóra szavazni és ne-
gyedévenkint a gázsikat fölvenni. Az a
példátlan erőszakoskodás, lélekvasárlás és

undok korrupció aztán nem is eszközölhe-
tett egyebet, mint megbélyegezte Magyar-
országot az előtt a művelt külföld előtt,
melynek fogalma van a parlamentarizmus
lényegéről. Mert az a mostani képviselőház
minden egyébnek nevezhető, csak parla-
mentnek nem.

Midőn ugyszólván az egész kormány-
párt pénzen és erőszak árán lett össze-
vásárolva; midőn az összes állami és vá-
lasztott hivatalnokok a szó teljes értelmében
kényszerítve lettek a kormánypárt érdeké-
ben szavazni és korteskedni: ily viszonyok
között az ellenzéki képviselőknek alig van
szerepe abban a gyülekezésben, a melyet
csak azért verbuváltak össze oly drága
pénzen, hogy azt az előlegül adott pénzt
ezerszeresen kivegye rajtunk háromszáz-
esztendő sanyargatónk, szipolyozónk.

Ugyan mi célja lehetne annak a leg-
feljebb száz főre rugó ellenzéki képviselő
jelenlétének és esetleges tiltakozó föl-
szólalásának, mikor ott áll velük szemben
háromszáz praetoriánus, legnagyobbbrészt
Bánffy b. kegye s pénzen megvásárolt
mandátum birtokosa, akik föltétlenül min-
dent meg fognak szavazni, amit a kormány
akar, mert arra kivétel nélkül kötelezve
vannak. Hiába érvel ott az ellenzék, hasz-
talan ott minden ékesszólás, ott nem le-
het kapacitálni és meggyőzni, ott három-
száz „igen“ leszavaz mindent s az elenyésző
kisebbség épp olyan nevetségessé válik,
mint mikor egy nagy részvényes strohman-
nok nevére ideiglenesen kiosztja részvényeit,
akik azonban — bizonyára jó baksis fejé-
ben — kötelezvék az ő gusztsusa szerint
szavazni. Így szokta megenni a nagy tőke
a kis tőkét, így az ármány és furfang a
becsületes politikust.

Kormánypárti lapársaink aztán min-
denféle változatokban kürtölik világgá, hogy
dacára a most előadott szomorú valóságok-
nak, a mostani választásokon a liberaliz-
mus nyerte ezt az óriási többséget. Hiszen
ha csak a liberalizmus meggyőződéses sza-
vazata döntött volna e harcban, ugy a
függetlenségi Kossuth-pártnak legalább is
háromszor annyi mandátummal kellene
birnia. Hiszen mi sokkal előbb voltunk
liberálisak, mint a mostani kormánypárt.
A mi boldogult, ideálistának nevezett párt-
vezérünk, Irányi Dániel és vele együtt

pártunk husz éven át sürgette a polgári
házasságot és a felekezeti egyenlőséget. A
legnagyobb magyar, boldogult Kossuth
Lajos egész hosszú életén át ennek a libe-
ralizmusnak volt lánglelkű apostola. A
magát már akkor szabadelvűnek nevezett
kormánypárt pedig tizenhét éven át a
szabadelvű reformok sürgetését mindig áll-
hatatosan leszavazta és lapjaiban Irányinak
évente megújított ebbeli javaslatát ki-
gunyoltatta.

És vajjon mivel méltányolta most
Bánffy b. pártja a függetlenségi és 48-as
pártnak ezt a valóban loyális és kipróbált
liberalizmusát? Mindenütt megbuktatta a
jelöltjeit, ahol csak lehetett és csak azok
juthattak most mandátumhoz, akiket nem
lehetett sem vásárolt szavazókkal, sem erő-
szakkal megbuktatni. Tehát nem egyéb
humbugnál az a kijelentésük ezeknek a
hivatalos cenzura mellett megjelenő lapok-
nak, hogy Bánffy b. és pártja csak a
liberalizmus érdekében hozta létre ezt a
nagy többséget.

Soha még a világon így vissza nem
éltek a liberalizmussal, melynek cégére
alatt embereket is gyilkoltattak le. Bizony,
ilyen kormány és annak ilyen vakesz öze
mellett, mint a mostani képviselőház, csak-
ugyan nincs értelme az ellenzék parlamenti
meddő szereplésének, és ez nemcsak az
Ugron Gábor, Bartha Miklós nézete, de
számos oly kiváló férfiaknak, kik Kossuth
Ferenccben tisztelik politikai vezérüket.
Mert amit Tisza Kálmán sem tudott, sőt
hogy következetes maradjon önkagához,
nem is akart kivinni, t. i. a házszabályok
revízióját, „Bánffy b.“ ezt mindjárt meg-
cselekszi; mielőtt a kvótafelemelést meg-
szavaztatná, hogy obstrukció-mentessé tegye
a képviselőház levegőjét, ahol jó pénzért
kommandóra készek akár a teljes beolvadást
Ausztriába megszavazni kormánypárti, pénz-
ért megválasztott honatyáink.

* **A kiegyezési tárgyalások el-
halasztása.** Bécsből jelentik, hogy a ma-
gyar miniszterek ottani tartózkodása folyamán
a két pénzügyminiszter beható tárgyalásokba
bocsátkozott a bankszabadalom megújítására
vonatkozólag s alighanem el is intézi ezt a
kérdést. Ekkor aztán egyedül a kvóta kér-
dése marad még elintézetlenül, melynek ér-

SZEIBERT FÜLÖP

EZELŐTT

PACZOLAY és SZEIBERT

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy az eddig a **Széchenyi-téren a Nemzeti
kávéház** mellett lévő **uridivat-szabó üzletét f. évi november hó 8-án**
ugyancsak a **Széchenyi-téren lévő Piacsek-féle házba** helyezi át és egyidejűleg
megemlíti, hogy

bel és külföldi szövetekből
állandóan nagy választékot tart és mérték utáni rendeléseket pontosan eszközöl.

dekében azonban el fogják halasztani az összes kiegyezési tárgyalásokat a jövő év tavaszáig. Az osztrák képviselőházat ugyanis a legközelebbi hetekben fölcsatolják a így az összes magyar képviselőház kiküldendő kvótábizottságának nem lesz kivétel tárgyalnia. Az osztrák választások és az új képviselőház megalakulása közben azonban elérkeznek 1896. december 31-ike, mely nap tudvalevőleg végső terminusa a jelenleg fennálló kereskedelmi és vámszerződés felmondásának. Ha ezen a napon egyik állam sem mondja fel a szerződést, úgy es a régi feltételek mellett újabb tíz évre érvényes. A magyar képviselőház legelső ülésének egyikén fogja Bánffy Dezso báró az új kvótábizottság megválasztására vonatkozó javaslatát előterjeszteni a magyar képviselőház mulaszthatatlan kötelessége, hogy es alkalommal a felmondás kérését felvesse.

Hírek.

Pécs, 1896. november hó 6.

Ember tesszen fogadást; eb, a ki megállja.

I. Választás előtt.

A.: Nagyságos jelölt ur! Egy fiam a katonasorba kerül az idén, pedig szükségem lenne rá idehaza, ha talán lehetne valamit csinálni az ügyében.

Jelölt: Talán? Bizonyosan. Csak az irásokat idejében küldje be hozzám. Kedves barátom, hogyne tennék meg a maga érdekében mindent. És ha én közbevetem magam, nem is lesz a fia katona. Csak küldje be az irásokat. Lakás: Ponty-utca 20.

B. Nagyságos uram! Bajom volna! Az édes apám dolgában, akinek egy kis sora volt valakivel, oszt becsukták érte.

Jelölt: Micsoda sora?

B. Hát összekülönbözték a korcsmában és kis Pető Jankó úgy lármasott, hogy az apámnak el kellett hallgattatni.

Jelölt: És elhallgattatta!

B. El. Egy kicsit befűtötte a fejét.

Jelölt: No, az nem olyan nagy baj! Kiszabadítjuk. Ha kell, ő felségeig is felviszem a dolgot. Bízhatik kigyulmed bennem. Csak jöjjön majd fel Pestre. Együtt megyünk

a királyhoz. A jegyző ur tudja a lakcímet. Egyenesen hozzám jöjjön kedves jó barátom.

C. Ugyebár lessel szives majd intézkedni, hogy a fináncok az én hátsamat vegyék ki.

Jelölt: Természetesen. Első dolgom lesz, mihelyt Pestre felmegyek.

D. Kérlek el ne felejtse kedves barátom! A jövő héten felküldöm az öcsémet. Egyenesen hozzám.

Jelölt: Okvetlenül küldd. Két hét alatt bent lesz a miniszteriumban. Egy év se mulik, fogalmazó lesz. Azt én mondom, a ki jól tudom, hogy mennyit ki bírok csinálni, ha a tekintélyemet latba vetem.

E. Nagyságos uram! Elhoztam az irásokat, hogy tessék visszavótetni a pénzemet, mert hiába fizettem azt ki az ügyvéd uraknak.

Jelölt: Visszakapja barátom az utolsó garasig. Nem engedjük, hogy a népet nyuszák, az isteni népet.

Jóbarát: Nos, hogy állunk?

Jelölt: A nép mellett van. Hiába, csak nem vezett ki a magyar parasztból a becsület. Lehet arra hatni, mert van szive is, esse is. Hiába csak nincs párja a mi derék magyar parasztjainknak Mennyi egyenesség, tisztesség és józan érzés! Mióta ismerem őket, rajongok értük. Éljen a nép!

II. Megválasztás után.

Képviselő: Irja meg Z.-re a jegyzőnek, hogy a lakásom: Budakeszen van.

Titkár: Hát oda megyünk lakni?

Képviselő: Dehogy megyünk! De csak nem várom be, míg az egész falu a nyakamra jár. Aztán irja meg a jegyzőnek, hogy mondja meg az A.-nak, hogy a fiának be kell vonulni, de ne féljen, nem szolgál sokáig. Egy félév múlva kiszabadítjuk. Csak lesse! A másik parasztnak, B.-nek meg mondja meg, hogy az apjára még szükség van a börtönben, meg azután ott nagyon szeretik, hát nem akarják elereszteni. C. urnak irja meg, hogy a fináncok nem vehetik ki a hátsát, mert hat éves szerződésük

van a mostani bérbeadójukkal. D. urat kérem, hogy az öcsémet most ne küldje fel, mert elutazom Abbásiába — de majd ha letette a doktorátust, akkor utána nézek, hogy kinevessék. Ha leviszagszott! Eddig egy alap viszája van... Ezeket az irásokat meg küldje vissza E.-nek A számáram tukmálta, hogy kerítsem vissza velük azt a pénst, a mit az ügyvédjének odafizetett hiába. Irja meg, hogy az ügyvéd meghalt. Vagy írjon, a mit akar. Én már rosszul vagyok, ha rá gondolok ezekre a paraszokra! Teremtő isten, mennyivel kellett kezet fogni! Mennyi pénzemem megitták! Irtószatos népség! Boldog vagyok, hogy végre kiszabadultam szeretett választóim keze közül. Valóságos csorda!

Julius.

Napirend 1896. november 7-én.

Naptár: szombat, nov. 7. — Róm. kath.: Engelbert. — Prot.: Engelbert. — Görög-kel. (okt. 26.) Semeter. — Zsidó: S. Toldot. — Nap két 6 óra 39 perckor; nyugszik 4 óra 16 perckor. — Hold két délelőtt 9 óra 45 perckor; nyugszik délután 5 óra 23 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg, légnomás 741. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint derült, száraz idő és éjjeli fagy várható.

Filharmonikusok hangversenye a jótékony nőegylet helyiségében este fél 9 órakor.

Színház: Szentivánéji álom.

— (Tiszti estély.) A novemberi előléptetések alkalmával előlépett tisztek ünneplésére tegnap este a pécsi helyőrség tisztikara fényes estélyt rendezett a Vigadó nagy termében. Az estélyen jelen volt Schlippenbach István gr. tábornok is és az egész helyőrség, a közhadsereg, honvédség összes tisztjei, számszerint mintegy 120-an. Az estély kitűnő hangulatban tartott el egész az éjjeli órákig.

— (Temetés.) Ma délután 4 órakor temették el Kovátsits János, mészáros és városi bizottsági tagot, városunk egyik köztisztviselőben álló polgárát, ki mindenkor élénk részt vett a város társadalmi és közéletében. A temetés általános részvét mellett

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Alperesek öröme.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A helybeli posta a napokban egy levelet kézbesített nekem. Merengve és gyanult szívvel vettem át az orakulomat. Néstem a címszót: „Tekintetes Gungác Olivér díjnak urnak Pécssett.” Es volt a cím. Kutattam a borítékon, nem-e egy fiskális műterméből került ki e levélke. Semmi gyanus.

— Allons! kinyitjuk.

Elegáns velin papíron gyönyörűen kiállított meghívót vettem ki a borítékból.

Ékes bronz betűkkel a következők voltak rányomtatva:

Meghívó!

Alulírott kezdeményezőik ezennel tisztelettel meghívjuk tekintetes Gungác Olivér urat, a „Kiábrándult szüzek takarékos és betegsegélyező egylete” díjnyakát, hogy augusztus 17-én a „Bágyadt velenceihez” címzett sör csarnok nagytermében tartandó alakuló közgyűlésen megjelenni sziveskedjék.

Kelt Szegsárdon, 1896. augusztus 12-én a „délmagyarországi alperesek szövetségének” előkészítő bizottsága.

Csupass Károly s. k.

Hozom Samu s. k.

Dallesz Flórián s. k.

Elpirultam az örömtől; egy kéjtelt sóhajjal susogák ajkaim e szót:

— Valahára!

Es az örömtől majdnem, hogy a meghívó utóiratát figyelembe nem vevém, pedig amint aztán láttam, igen lényeges dolgot tartalmazott.

Es állott ugyanis ott kövér betűkkel azedve:

„Az alakuló közgyűlésre csak e meghívó előmutatása mellett lehet megjelenni. Gyanus személyek, mint: ügyvédek, bírósági és egyéb hatósági végrehajtó, kézbesítők stb. — a terembe be nem bocsájtatnak. A sör csarnokban — fájdalom — egyelőre még meg kell fizetni az elfogyasztandó étel és italneműeket.

Tömrőlünk, hogy vállvetve, nagy célnakat elérhessük, a tőke drabantjai ellen sikeresen állást foglalhassunk.”

Cirogatva, gyengéden összehajtvam e korcsalkotó irást, zsebre tettem, mialatt édes föllengző remények dagaaszták keblemet.

— Hah! nyomorult háziurak! boltosok serege! szabók, suszterek, grajzleresek! Mily halvány arccal fogtok nekem süvegni és — mi több — vége lesz a kövér, gögös, pöffeszkedő háziurak lakbér fölérőfolási mániájának; hanem igenis, egy csapásra az ellenkezőjét, a lerőfolást fogják sportszerűen tüzni. A legszebb, legnagyobb lakásokat erőnek erejével akarják majd a nyakamba „cukrozni”; mert „szózni” már nem mondhatjuk

ezentul. De én egy féltucat megsemmisítő tekintetet vetve feléjük, mint egy hajdani felperes fogok mellettük elhaldogolni.

Es aztán a szövetekezet!

Ha busásan megreggelizve, a vendéglőnek, vagy főpincérnek odakiáltják, hogy:

— Zablen! — az halványan és indignálódva e sértés miatt, azt fogja a dühtől vacogó fogakkal mondani:

— Uram kérem! ha sértegető szándékaik vannak, sziveskedjék más vendéglőt szerencsétetni.

— Hm! mit szólsz hozzá Olivér?

— Hát a suszter?

Az, szegény feje, meg sajátkezűleg fogja a cipőket a házhoz hozni, mert attól fél, hogy az inasa talán tévedésből vagy a cipő árát vagy borraivalót talál kérni.

A szabó detto. A fűszeres?

No, az meg éppen nagyszertlen fogja csinálni.

Ha a cseléd kávéért megy hozzája, mindjárt három csomag Frank-kávé, egy süveg cukrot, egy féltucat ezüstkanalat, tejszint, théát, egy üveg kognakot, tíz regalitást, egy kiló savanyu ugorkát, zsemlyét, kiflit, steeringyertyát, fürdő-jegyet és egy életbiztosítási bárcát fog hozzá csomagolni a számomra; ellenben két üveg illatszert és egy doboz finom kézi szappant és két kiló szaloncukorkát ad külön a cselédnek. A boltos lefogja és megcsókolja a cselédet és két borítékra való cottillont nyom bájos markába egy

folyt le s ott láttuk a városi törvényhatósági bizottság, a városi tisztikar képviselőit s nagy résztvevő közönséget. Az elhunyt koporsóját a halálával gyászbaborult gyermekei, testvérei s a Ludvig, Oberhammer, Nendtvich, Ratkovits, Wittenbarth és Adler családok kísérték ki a temetőbe. Nyugodjék békével.

— **(Nőegyleti választmányi ülés.)** A pécsi jótékony nőegylet ma délután 3 órakor saját helyiségében választmányi ülést tartott. Az ülés első tárgya volt az egyleti ház eladása. Tudvalevőleg az új postapalotát tervezik a nőegylet háza helyére s annak állami megvétele vált szükségessé. Az eladást már egy ízben napirendre tűzték ki, de ekkor az ügy tanulmányozás végett egy szűkebb körű bizottságnak adatott ki. A bizottság most előterjesztett véleménye alapján az egylet 20 ezer forint vételárban hajlandó házát átengedni a postapalota helyéül. Természetesen tárgyalták az egylet új helyiségének kérdését is és a mellett foglaltak állást, hogy az egylet új, díszesebb és a mai modern igényeknek jobban megfelelő házat emeltesse a Tornacsarnok megettéi utcáson s abban különösen egy piknik és gyűlések tartására alkalmas, tágas tánctermet is építtessen. Végül a népkonyha felállításáról volt szó. A népkonyhára már eddig is tekintélyes adomány folyt be, azonban a korán beállott hideg időjárás és a kőnépet ért elemi csapások miatt most hamarabb, legkésőbb e hó végén, meg kell nyitni a népkonyhát s így annak fenntartása az idén nagyobb kiadásokat is igényel. Erre nézve a rendes utoni gyűjtés és adományok mellett legelőszőrűbbnek látta a választmány a tavaly is jó jövedelmi forrásnak bizonyult, igen látogatott vasárnap esti estélyeket ismét életbeléptetni.

— **(Állami esztétikum.)** Az országos országos kiállításán résztvevő kiállítások béli meghívóval. Az inas a boltajtóban keset csókol neki.

A hó elsején méltóságos léptekkel megyek a fűszereshez „fisetni.”

Belépek a boltba.

— Alázatossal tekintetes ur! —

Est tiz forintot egyszerre kiáltja felém, miközben a „Gerstlschleim Atilla és fia” cég főnöke önkéntesleg fordul le egy széket és megkínál ülésel.

En, ki hajlom a szép aszóra, le is ülök, hanem hát régi alperesi bajszerecsém itt is üldös és én a heringes hordóba ülök, — ami azonban nem von le semmit liferánsom bánásmódjának szives voltából.

— Fisetni jöttem Gerstlschleim ur! — szónokolok a hordóból — mi a tartásom?

— Oh kérem! — mondja ő, miközben a karomnál fogva vonssol ki a hordóból. — Oh kérem, csak tessék újévkor, — most igen kérem, ha elhalasztaná a fisetését, igen le kötelezne. Roppant sok dologtól kimélné meg tekintetes ur!

— No jól van! de ezt utoljára tessék meg és csak magának tessék Gerstlschleim, mástól kikérem magamnak.

— Igen szépen köszönöm, tekintetes ur.

Elhagyom Atilla ur boltját, ki a bucsuzásánál rám tuszkol 20 darab Napoleon-Flórt és a lakásom felé vessem az utamat. De hah! . . . Mi ez? . . . Jól látok?

Oh! a nyomorult! — hogy bujkál előlem. Azt hitte, hogy Argus szeméim nem vették észre?

köszül kéteszást tüntettek ki az állami esztétikummal. A kitüntettek közt van a Pécsi tejszarnok és Schuth Vince és társa, termelő, Villányról.

— **(Lesuhant a hástetőről.)** Dárdai levelezőnk szerencsétlenségéről értesít bennünket. A szerencsétlenség áldozata Kott Ferenc, dárdai fiatal munkás, a ki tegnap a főszolgabírói ház tetejének kijáratával foglalatoskodott. Munka közben egy véletlen pillanatban a legény megcsusszott és lesuhant a hástetőről. Lent a földön súlyos sérüléseket szenvedve, eszméletlenül maradt s úgy szedték onnan fel. Most ápolás alatt van a súlyos sebesüléseket szenvedett munkás.

— **(Az ál-unokaöccs.)** Rész Mihály, Xavér utca 12. szám alatti lakoshoz, tegnap este beállított egy fiatal ember s ott előadta, hogy ő Rész Mihály bátyjának, Rész Ferencnek a fia s jött meglátogatni a rokonait. Reggel dolga lesz benn a városzásán, hát adjanak neki éjjeli szállást. Rész Mihályék természetesen rokon szeretettel fogadták unokaöccsüket, meg is vacsoráztatták s astán puha fekhelyet készítettek a számára. Az unokaöccs jóízűen aludta át az éjszakát s csak akkor ébredt fel, mikor Rész Mihály már elment hasulról. Pedig egy szivesre akarta kérni; hogy adjon neki egypár jó csizmát, meg valami tisztességesebb kabátot — ha van — hogy ne kelljen a városzására az ő elviselt ruháiban mennie. Rész Mihályék természetesen adott is neki s a rokon felhíván az új csizmákat, meg a jó télikabátot, elment. És nem is tért többé vissza s kint, hogy valami vakmerő csaló, aki semmiféle atyafiságban nincs Részekkel s így csalt ki tőlük 12 forint értékű tárgyat. A rendőrség a káros feljelentésre megindította a nyomozást az ál-unokaöccs ellen.

— **(Építkezési szemle.)** A pécsi takarékpénztárnak az Apáca utca és Széchenyi-

— Megállj kalapos! kiáltom feléje. Erre astán népcsődület keletkezik és a rendőr segítségével sikerül a kalapot elcsipni.

— Kérem, nagyasszony Gulyás ur, tekintetes rendőr ur, erősenek el az Istenért, hisz nem vétettem semmit!

— Mit — még tagadni merészel, hogy most már félve, hogy nem fogadja el kalapjaim árát? — Micsoda? — Itt vagyunk?

— Azonnal vegye át a pénst a tekintetes urtól — másképp rögtön bekísérem.

Holthaltványan és resketve veszi át a kalapos a pénst, — s így megszabadulva, rögtön eltűnt a tömeg gúnykacaja között, mely a kalapot teljes megeemlítő hatalommal sujta le. En méltóságtól majd kettétörve folytatom utamat. Alig tessék néhány lépést, hát uramfia! — látom a hentesemet, kitől egész hónapban hordatom a hideg fűlvágottakat, csak hogy neki, mint aféle hentesnek, díszös szerencséje van. Ő is ugyanabban a pillanatban vett észre, mikor én őt. Búgítani a keképár-kölcsönös boltba, ráülni egy gépre és uccú vesd el magad, egy másodperc műve volt. Ennek hát sikerült előlem megszökni.

— Hát tessék! ki hitte volna, hogy ily Eldorádót fog teremteni az alperesek szövetségese! . . .

— No amice! — maga is jobban tenné, ha éjjel aludnék és nem itt az irodában! vagy ha rosszul érsi magát, menjon hasa.

Est a főnök ur mondta.

Ejnye fikom adta! Hát csakugyan elaludtam ebben a nyomasztó melegben.

Kari.

tér sarkán építendő palotájának építkezési ügyében ma volt meg a hivatalos építkezési szemle, melyben Herbert János gazdasági tanácsos elnöksége alatt résztvettek a városi főmérnök, főkapitány, Wachauer János, építkezési bizottsági tag, Korb és Giergl építkezési vállalkozók Budapestről és Incédy Dénes, főgimnáziumi igazgató.

— **(Egy asszonynak hét ura.)** Turonyi Katalin napasámszó és a neves asszony, kinek a hetedik ura az, kivel most együtt él és a ki úgy jubiláltatta meg vele a hetedik férfválasztást, hogy megkísérelte. Bagó János napasámszó szintén próbát tett már a párosélet terén több ízben, de bizony nem volt szerencsés egy nőválasztással sem. Végre Turonyi Katalinnal hozta össze a sorsa, a kiről mikor megtudta, hogy már hat ura volt s ő lesz most a hetedik, minden gondolkodás nélkül felcsapott — amugy balkezőről — férjének. A gonosz hetes szám csöppet se rettentette vissza és fogadást tett, hogy majd megtanítja ő az asszonyt; ha hat emóerrel elbánt az, vele majd ő, a hetedik férj, fog elbánni. És úgy is tett s a legelő alkalommal, hogy összevessett vele az asszony, egy késsel felhasította a fejbőrét. A késelő ember ekkor a börtönbe került, de az asszony — a ki csodálatosképp csak könnyű testiértést szenvedett — reggel elment érte a rendőrséghez és visszakövetelte, megbocsátván neki. A késelő embert hát kirekesztették és az kés a késben ment hasa életpárjával, a kinek bár hetedik ura, de — úgy látszik — szerencsés lesz vele, mert az asszony azt is eltűri tőle, ha meg akarja fosztani a fejbőrétől.

— **(Eltűnt inas.)** Wittmayer János, tizenhétéves lakatosmester még a múlt hónapban eltűnt Pécsről. Állítólag Triegyet és Póla felé vette útját, de minden ideig nem tudtak rátalálni. A városi hatóság az eltűnt inas eltűnését bejelentette — a nyomozás elrendelése végett — a belügyminiszternél s ott ma el is rendelték az eltűnt inas körözését. Így hát keresni fogják az eltűnt Wittmayer Jánost nemcsak az országban, de a külföldön is s ha esetleg rátalálnak, hasa fogják hozni Pécsre, honnan minden bucsú nélkül távozott.

— **(Tilos a koldulás.)** Elmúlván a választási harcok vöke koldulás, a városunkban szabályrendeletileg tiltott koldulás ellen vétőkre ismét reses idők járnak. Ma már korán reggel rajtavesztett a tilos koldulásra egy Szigetvárról átrándult csavargó, a kit a rendőrség nyakon csipett és bevitt a kóterba. A tilos koldulásért letartóztatott embert hasa toloncolják illetőségi helyére.

— **(Adomány a népkonyha javára.)** Eibach Emil, pécsi takarékpénztári főkönyvvivő, mai nap 5 forint adományozott a népkonyha javára.

— **(A pécsi kereskedelmi ifjusági Kaszinó)** holnapután (vasárnap) délután 3 órakor rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Titkári jelentés: előadja Demeter István, egyleti titkár. 2. Elnökválasztás. 3. Házvétel. 4. Indítványok.

— **(Késelő gyerek.)** Ma reggel a sétátéren egy asszolosinas valami felett összevessett egy társával és a verekezés hevében

egy bicsekával megszurta az a bal kezefején. A megszurtt inas bejelentette az esetet a rendőrségnek s aztán Tolnai Lajos dr. tisztiorvossal megvizsgáltatta a sebet, mely miatt legalább egy hétig képtelen lesz a munkára. A rendőrség az ügyről felvett iratokat áttette további eljárás végett a törvényszékhez.

— **(Jónás János Abbáziában.)** Jónás János zenekarával ma éjjel Abbáziába utazik, hol a legelsőrangú szállodában, a Stefánia-szállodában van három heti vendégaszereplésre szerződötve. Jónás János zenekarával nem először megy most Abbáziába; ott volt már 1894. évben is, a mikor zenekarát Stefánia özv. trónörököséné is meghallgatta s gyönyörködött a kitűnően szervezett zenekar és szerencséskezű primása művészi játékában. Jónás János zenekarának különben már a jövő nyárra is van szerződése, a mikor is Pöstyén-fürdőbe megy nyári vendégaszereplésre.

— **(Keresnek egy cigányt.)** Az ugyan nem ritkaság, hogy cigányt keresnek, különösen, ha az a cigány kóborcigány, mint a jelen esetben is. Cene Lukács Ferenc a körözött cigánynak a neve, a kit a siklói járásbírósa köröztet. Cene Lukács Ferenc, siklói születésű és illetőségű, harminchétes éves kóbor cigány, a ki most ismeretlen helyen tartózkodik. Pedig a siklói járásbírósnak szüksége volna rá s ezért körözteti. A körözött cigányt keresi a pécsi rendőrség is, hogy ha talán itt rátalál, át kísértesse a siklói járásbíróshoz.

— **(Sötét bűn.)** A századvég erkölcsi romlottságát tanúsítja az a körülmény, hogy megtévedt leányok tiltott szerelmük következményét mostanában igen gyakran igyekeznek sötét bűn által eltüntetni. Egy abaliget-i illetőségű szolgálóleány is e bűnbe esett a múlt héten s mikor tette kitudódott, Trixler Aladár rendőrbiztos előtt beismerte tettét és megnevezte a büntetését is, egy vén kuruzsló asszony személyében, ki a bűn elkövetésére eszközt és módot adott neki. Maga leány beteg lett s be kellett szállítani a városi kórházba, honnan ma, — már felépülvén — átkísérték az ügyészséghez, hogy a bíróság szabja ki az ő, mint büntetését.

— **(Körözött loápoló.)** Eger-szegi Lajos, szegvárdi születésű, loápoló, ilyen minőségben Budapestre kerülvén, mikor a lovak ápolásától megszökhetett, rendszerint valamelyik kocsmában könnyített a loápolás miatt elfásult lelkén. Egy ilyen alkalommal aztán összeütközésbe jött a rendőrséggel s ezért rendőri kihágás miatt el lett ítélve. Az ítéletben kiszabott büntetés elől azonban megugrott a egész Budapesten nem találják. Most keresik a megszökött loápolót.

— **(Zsebelések.)** Az utóbbi időben mód nélkül megszorodtak a zsebtolvajlási esetek. A színhely többnyire a piacterek, a meglopottak pedig az asszonyok, akiket míg a nénémasszonyokkal vagy a szomszédasszonyokkal elkonverzálnak, nevetséges könnyúsággal lopnak meg az ismeretlen tettesek. Annyira észrevétlenül dolgoznak a tolvajok, hogy a meglopott egy kis jelet vagy nyomot nem tud a kapitányságnak adni, amely utbaiga-

zithatná. „Megloptak.“ Ennyi az egész feljelentés. A többit aztán a rendőrség derítse ki, ő tudja hogyan. Arra való. A legtöbb károsult azonban fel sem jelenti az esetet: — mert szégyenli, hogy vele ilyesmi megtörtént. Hát van is valami röstelni való benne, ha valaki annyira vigyázatlan, hogy a tolvajoknak szinte a kezébe csusztatja a pénzét. A rendőrség figyelmébe ajánlja a közönségnek, hogy ha már meglopták magukat, ne engedjék ezt olyan könnyű szerrel, legyenek óvatosak, mert végre is nem kísérgethet minden egyes asszonyt egy-egy titkos rendőr.

— **(Meghosszabbított ajánlati határidő.)** A földmivelésügyi miniszter a filloxera által elpusztított szőlők felújításának előmozdításáról szóló törvény végrehajtása iránt kiadott rendeletével amerikai szőlőveszteszaporító anyatelepnek és szőlőoltványokat előállító telepeknek vállalati uton állami támogatással való létesítése iránt kibocsátott hirdetésben az ajánlatok benyújtására ez évi október hónap 31-ére megszabott határidőt november hónap 15-ig hosszabbította meg.

— **(Az anyakönyvi kiadások.)** Az állami anyakönyvek vezetésére, illetőleg az anyakönyvi hivatalok szakszerű ellenőrzésére a múlt évben alkotott nagy apparátus szükséges fejlesztéséről a jövő évi költségvetés folyamán gondoskodik a belügyminiszter. Jelentékeny munkaerő szaporítást nyer községi igazgatásunk azon 80,000 forint többletből, melyet a belügyminiszter anyakönyvvezetők és helyetteseik tiszteletdíjaira irányoz elő s melylyel ezen kiadás 820,000 frtra emelkedik. Ezen többlet terhére egyrészt az anyakönyvvezető helyettesek száma fog jelentékenyen szaporodni, másrészt az anyakönyvvezetéssel is szaporodott községi közigazgatási teendők pontos ellátása érdekében ott, a hol a hol a községek a személyzet szaporítására saját erejükből nem képesek. Ujabb községi hivatali (jegyzői, segédjegyzői) állások fognak államségélylyel rendszeresíttetni. Gondoskodik végül a miniszter arról is, hogy az anyakönyvvezetők megkapják a statisztikai illetéket. Az anyakönyvvezetők ugyanis az anyakönyvi bejegyzések alkalmával minden egyes születésről, házasságról és halálesetről külön statisztikai lapot állítanak ki, a mely lapok az országos népmozgalmi adatok összeállításánál használnak. Minden egyes lapért 2 krajcár illeték jár. E kiadás fedezésére 25.000 frt van előirányozva.

— **(Egy újabb rendelet.)** A hadügyminiszter nagyon gondoskodik mindazokról az emberekről, a kik vagy önkéntesen, vagy a sors szeszélyéből az ő hatalma alá kerültek. Aki egyszer belekerült az ármádiába, akinek nevét beleírják a nagy rubrikás könyvekbe, az nem tehet semmit anélkül, hogy a hadügyminiszter tudomást ne vegyen róla és hogy, ha neki úgy tetszik, tiltó szavát fel ne emelje ellene. Észrevesz minden legkisebb dolgot, mely esetleg ütközésbe jön azzal a tétellel, hogy „das Decorum darf man nicht verlassen.“ Ez a látszat, a külső dísz, ez az, amire vigyázva vigyáznak a katonák és ez okozza, hogy felülől, a hadügyminiszteriumból rendelet rendeletet követ. Mintha csak egyéb dolga sem volna a hadügyminiszteriumnak, mint rendeletek készi-

tése, melyek megbossantsák a katonákat és bámulatba ejtsék az avatatlan civileket. Most is egy újabb rendelet érkezett, mely a katonarvosokat érdekli. Az utcán sétáló bizonyára megállt egy nagy fekete üvegtábla előtt, melyre aranyozott betűkkel rá volt festve, hogy ott rendel: „X. Y. orvos, sebész, szülész, szemész, volt cs. és kir. köz-kórházi főorvos“ vagy N. N. egyetemes orvostudor, tartalékos közös hadseregbeli főorvos.“ A kik az ilyen táblákat még nem látták, azok siessenek megnézni, mert nem-sokára eltűnnek ezek a táblák a házak faláról, a kapukról. A hadügyminiszteriumnak szemet szurtak ezek a táblák és most megtiltotta, hogy a tényleges és nem tényleges állományba tartozó gyakorló orvosok katonai rangjukat címtábláikra kiírják. A címtáblákra csakis a nevet és a rendelés idejét szabad kiírni. Ime, ez a hadügyminiszterium legújabb rendelete.

— **(Bucsuztató.)** Elmúlt. Kiszendetett a szép kiállítás. Gyönyörű temetése volt. Olyan, hogy az embernek elszorult a szíve a meghatottságtól s nem restelte, a kinek könyv tolt a szemébe. Nem a parádés, lármás katonabanda okozta ezt az általános ünnepi érzést, hanem a harangok. Este fél kilenc órakor jobbra az iparcsarnok mögött megszólalt egy vékony hangú kis harang. Aztán pillanatról pillanatra mélyebb, erősebb hang szólt közbe s öt perc múlva csupán ezen az egy helyen huszonkét harang zugott. De szóltak a többiek is ott a fau közelében, úgy hogy egyszerre legkevesebb 35—40 harang hallatta megindító hangját a legszebb harmoniában. S járt a harangok kötele kézzel kézzel. Cilinderes gavallér, kereskedősegéd, mészároslegény, napszámos, bakfiány, menyecske és fiatal nagymama egymás mellett húzta a kisebb-nagyobb harangokat s boldog volt, a ki egy-két percre huzhatta. A harangozók folyton váltakoztak s a harangok megszakitás nélkül egy jó félórán keresztül hirdették a városba is behallatszó hatalmas szózatukkal a nagy halott bucsuztatását. Olyan volt ez az önkéntes harangozás, mint mikor a temetőben mindenki igyekszik egy utolsó rögtön dobni a kedves halott koporsójára. Aztán csendesedni kezdett a zugás bugás. Először a pergő nyelvtű kis harangok hallgattak el, majd a nagyobbak s végre csak az öreg zugott komoly méltóságával, szíveket átjáró, lelketrázó bugásával. Még egy utolsó kondítás s ennek is vége. A levegő még egy ideig szinte rezeg a zúgástól s aztán megszólal a Rákócy. Fölharsan az éljen, kitör mindenből a lelkesültség s diadalmamórosan vonul ki a fölbuzdult közönség a banda után. A vendéglőkben még busulnak egy órácskát, a kik oda voltak nőve a kiállításához s tizenegy óra tájban már csak örök lépése ropogtatja meg az utak kavicsos homokját. S a szép kiállítás ma már ismét az ácsok birodalma. Álom volt, nagyon szép álom.

A legújabb külföldi gyártmányú vilámvilágítási cikkek, u. m. csillárok, falikarok, álló és függőlámpák, szobadiszek, valamint mindenféle világos, homályos és

szines **izzótestek** minden világosság erejéig eredeti **gyári árak** mellett kaphatók Schönwald Imre ékeszerésznél Pécsen Király (fő) utca.

Művészet, irodalom.

○ **Denise.** Dumas Sándornak ezt a nagyhatású színművét nagyon gyéren látogatót ház nézte végig tegnap, pedig ha az őszjáték nem is felelt meg mindenben a várakozásnak, egyes szereplők mégis oly művészi alakítást nyújtottak, hogy élvezetes estét szereztek a hallgatóságoknak. Különösen áll ez **Angyal Ilkáról**, ki a címszerepben ragyogtatta művészetét s különösen harmadik felvonásbeli nagy jelenetében, a mikor bukásáról vallomást tesz **Bardannes grófnak**, zajos tapsokat aratott különben hideg közönségünk-től. **Bodroghi Lina** a tőle megszokott kedves egyszerűséggel személyesítette **Márthát**, az ártatlan zárdanővendéket. **Baghi Gyula** tegnap ismét fényes tanujelét adta művészi tudásának, mert **Thauvenin** szerepét oly kifogástalan és könnyed természetességgel játszotta meg, a minőt csak bevégezett művészek-től várhatunk. Jók voltak még **Csiky László**, **Bardannes gróf**, **Laudai Brissot** és **Benkő Jolán Brissotné** szerepében, mit azonban nem mondhatunk **Somogyinéről**, kinek szerep nem tudása néha zavarólag hatott az előadás menetére, sem **Fürediről**, kinek játéka nem tudta kellőleg kifejezésre juttatni a csélesap világi könnyedségét; inkább holmi

szögletes falusi gavallérhoz hasonlított, mint **Dumas Fernandjához**, a könnyűvérű párisi **Donzsuanhoz**.

T a n ü g y.

(Az ipariskolák felügyelete. Említettük, hogy az ipariskolák felett való felügyeletet a kereskedelmi és közoktatásügyi miniszterium egy-egy főigazgató által fogják gyakorolni. A kereskedelmi miniszter erre a tisztségre **Szterényi Józsefet**, a közoktatásügyi miniszter pedig **Mártonffy Mártont** nevezte ki. Együttel kiadták részükre a szolgálati utasítást, e szerint a kereskedelmi miniszter által kinevezett főigazgató közvetlen felügyelete alatt állnak a középiskolák, ipari szakiskolák, tanműhelyek, szaktanfolyamok, önálló nőipariskolák, a slójd iskolák, végül a technológiai és egyéb iparmuzeumok; a közoktatásügyi miniszter által kinevezett pedig közvetlen felügyeletet gyakorol az iparos és kereskedelmi tanonciskolákra, az iparos és kereskedő segédek továbbképző tanfolyamaira, a női kereskedelmi és a tanonciskolai tanítók képzésére szervezett tanfolyamokra. Azonkívül a két főigazgató a felsorolt intézetekre kölcsönös felügyeletet is gyakorol, még pedig az egyik gyakorlati, a másik elméleti szempontból. A főigazgatók kötelesek az intézeteket évenként legalább egyszer meglátogatni és a miniszternek jelentést tenni. A felügyelet miként való gyakorlását a szolgálati utasítás részletesen körülírja, néhol azonban tulságos hatalmat ad a főigazgató

kezébe, így például nem helyeselhető, hogy a főigazgató jogában van az iskolák felügyelő bizottságainak vagy tanártestületének határozatait egyszerűen hatályon kívül helyesni.

Törvénytörvény.

§ **Huszonhat vádlott.** **Monstre-végtárgyalásnak** ígérkezett ma egy lopási bűntény tárgyalása a törvénytörvényknél. Nem kevesebb, mint 26 vádlott állt az ítélőbiróság előtt; de már a tényállás csekély voltából is következtetni lehetett, hogy a végtárgyalás még se lesz **monstre-végtárgyalás**. Mert hisz arról volt szó csak, hogy egy hordó bor ellopatott s aztán megfuratott és ivott belőle vagy husz ember, a tulajdonképeni tetteseken kívül. **Engel Mihály** borkereskedőtől ugyanis a múlt nyáron szállítás közben elloptak egy hordó bort. Kitűnt aztán, hogy **Ditrich Viktor** kocsis, **Ditrich Antal**, **Márton András**, **Vigh Lőrinc** és **Gyenis József** társaságában maga számára tette el **Olasz** és **Birján** községek közt a hordó bort, a melyet egy csomó olasz és birjáni ember megtalálván, csapra ütöttek és a tartalmát csakhamar alaposan megdézsmálták. Így, a borivás révén, kerültek bajba a következők: **Kverkvarics Ádám**, **Kverkvarics Antal**, **Sauer Felix**, **Bach Hermann**, **Polics Ilia**, **Hergenröder Alajos**, **Hagen Ferdinand**, **Popovics Lovro**, **Bernics Sztipo**, **Jerand Marko**, **Matkovic Alajos**, **Purschl Vince**, **Jerand Ignác**, **Andrics Alajos**, **Schvegál András**, **Jerand Bernát**, **Riedl Nán-**

hagyta az ura és ime az most is az elhagyatottságról panaszkodik neki. Látszólag védi a férjét nem kárhoztatja; de az igazságot könnyen észreveszi a kapitány gyakorlott szeme a titkolt elégtelenség leple alatt. S szinte kapóra jönnek neki az asszony szavai.

— Hja, hiába, a férfi rendeltetése más — kapitány ur — mint örökké a felesége szoknyáján ülni.

— Tagadhatatlan, asszonyom. A férfi előtt van a lét összes csábjaival. És mégis én . . .

— Nos, ön? kérde Fanny és szinte ég a szemében a kíváncsiság izgatottsága.

— Én például; asszonyom, elhagynék hirt, nevet, dicsőséget, mindent, mindent a kegyed egyetlen mosolyáért, egyetlen öleléseért . . .

— Ne, ne folytassa tovább. Kiált, ne, sikolyt Fanny és puha, forró kezével a kapitány felé nyúl, hogy bezárja ajkait, ha kell.

Az pedig elkapja a puha kis kezét, erős karjával átfonja az asszony karcsu derekát s úgy beszél hozzá lázas, szenvedélyes hangon.

— Mert szeretem asszonyom! Szeretlek . . .

S aztán csóközomjas ajkával keresi a láztól forró, piros ajkakat s az azokon kitörni akaró, de csókjaiba fullasztott sikolylyal elnyomja az asszony utolsó ellenállását is s diadalra vezeti annak szenvedélytől lángoló szerelmét.

És Nemes Ferenc sorsa feleségével meg volt pecsételve. Ki se tudott erről semmit, a kapitányon és Fannyn kívül; senki más, csak Liána, a ki nyugodtan várta, hogy szerelme meggyalázásáért a sors maga is boszút áll Nemes Ferencen.

léptekkel, jókedvűen fűtyörészve jött, a mi ritkaság volt nála. Liána sietett is erre nyomban rámutatni.

— Beh jó kedve van, Nemes ur! . . . No hát jöjjön, hadd mutassam be az ellenfelét: Erdős ur, a ki ugyanott lép fel képviselőnek a hol ön.

A társaság szinte kegyetlenségnek vette a házi-asszonynak azt a rögtöni fellépését; Nemes Ferencet azonban meg se lepte az újság.

— Igen, asszonyom? Nos, legalább lesz ellenfelem. Igen örülök neki, uram és . . .

— Az istenért, csak ne kívánjanak egymásnak szerencsét, mert akkor mindketten megbuknak s egy harmadik viszi el a mandátumot.

Liána nevetve állt a két férfi közé és megfogta egymásnak nyújtott jobbjukat.

A társaság pedig nevetett a dolgon s szokatlan élénken indult tovább a beszéd fonala.

Schnábele Max azonban nem nyugodhatott. Menni akart s ő is kezdte meg a távozáat. Karon fogta a nejét és vitte már az uton is suttogván hozzá fontos dolgokat. **Loberreich kapitány** Fannyhoz szegődött kísérelül és pár perc múlva üres lett a nyárilak verandája.

Igy hát senki sem látta, mikor **Szabó Margit** lassan fáradtan előjött a kertből s levetette magát a verandán egy székbe. És senki sem hallotta, hogy kezét homlokához szorítva, beszélni kezdett vad, szenvedélyes hangon.

— Csuf, utálatos játék! De hát kockáztatok e valamit?! Lehet-e nekem még boldogság valaha a részem? . . . Óh, Nemes Ferenc, csalásod megtanított a titoktartásra. Tőlem, ne hallja meg, hogy szeretem.

der, Schaffer Miklós, Schaffer Vilmos, Balás Bernát és Balás Gáspár a végül Popovics Vince, a ki azonban a végtárgyaláson nem jelent meg, azon egyszerű okból, mert időközben — elhalálozott. Nem jelent meg azonban az egyik fővádlott Gyenis József, birjáni lakos sem a ez elhatározó befolyással volt a végtárgyalásra, mert nem hozott benne ítéletet a bíróság. Maga a végtárgyalás azonban mégis lefolytatott, még pedig assal az örvendetes eredménnyel, hogy a monstre bűnpör egyszerű lopási esetté szűkült, mert huszonegy vádlott ellenében a királyi ügyesség elejtette a vádat. Gyenis József újabb megidézését szintén elhatározta a bíróság, a újabb határnapon tartja majd meg úgy ellene, mint Ditrich Viktor, Ditrich Antal, Marton András és Vigh Lőrinc ellen a végtárgyalást. A felmentett vádlottak közül azonban Balás Bernát, Schvegál Andrea és Jeránd Sztankó mégis csak vádlottaként kerültek még ma a bíróság elé, Fuchs Sebestyén kárára elkövetett lopási ügyből kifolyólag. Ellenük astán meg is tartották a végtárgyalást, melynek eredményeként kissabott csekély büntetést is megfelelőbbesték a vádlottak.

§ Kétévi fegyház. Ma hirdették ki a pécsi kir. törvényszék előtt szándékos emberölés kísérlete és becsületsértéssel vádolt Kovács György püspökbogádi lakos előtt a kir. Curia ítéletét, mely kétévi fegyházzal sújtá vádlottat. Társa, Kovács János

csak hatnapi fegyházat kapott. Mindkét vádlott át lett adva büntetése kiállása végett a kir. ügyességnek.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** Baranya vármegyében a legújabb statisztikai kimutatás szerint az állatjárványok állása a következő: lépfene 1 községben 1 udvarban, vessettség 1 községben 1 udvarban, takonykór- és bőrféreg szintén 1 községben 1 udvarban lépett fel; azonban a ragadós száj és körümfájás 13 községben 235 udvarban, rühkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 3 községben 6 udvarban a végül sertésvész 64 községben konstataált. Somogyvár megyében a ragadós száj- és körümfájás 38 községben 146 udvarban, a sertésvész pedig 38 községben uralkodik. Tolna vármegyében takonykór 2 községben 2 udvarban, ragadós száj és körümfájás 21 községben 243 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 67 udvarban, sertésorbánc 15 községben 453 udvarban lépett fel, végül sertésvész 50 községben uralkodik.

TÁVIRATOK.

— **Dániel Ernő — báró.**
(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy a király Dániel Ernő

miniszternek kiállítási kitüntetésül a bárói rangot adta.

— **A szentesi választás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szentesen Sima Ferenc 456 szónyi abszolút többséggel megválasztott.

— **As orleánsi herceg manifesztuma.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Orleánsi Fülöp nejjével együtt november 18-án Brüsszelbe érkezik, ahol hivat fogadja, és ugyaninnét manifesztumot fog kibocsátani.

— **A Komjáthy-pisztolyok előkerülnek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kossuth tegnap este Komjáthyval és Hentallerrel provokáltatta Ugrott; Sima és Olay szintén verekedni fognak.

NYILT-TÉR+)

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bűdökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Laptalajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Megteszek érte mindent, de nem mondom meg neki, hogy szeretem . . . De hát a bossu? . . . Eh mit! Meg van verve az, ki engem szeret. Szeret most, mikor én mást szeretek! . . . Hiszen csak ezért fogadtam el feltételét; csak ezért . . . csak ezért . . .

És ugyanakkor, mikor Szabó Margit így beszélt magához, Nemes Ferenc otthon, szobájában, mikor le tudta a nyakáról rázni az apóca, szintén szavakban fejezte ki, a mit érzett.

— Végre! . . . Hát fel tudtam benne ébreszteni a régi szerelmet!

És mit nekem a dicsőség, gazdagság?! Lemon-dok mindakettőről, csak hogy őt bírhasam; ő az enyém legyen! . . . Ah, hogy remegett karjaimban, hogy könnyezett, mikor régi könnyelműségemet szememre hányta és még sem bízalmatlan. Még se kíván mást, csak hogy ne törjem magam a hírnév után, legyek egyedül, egyedül az övé.

És az leszek! . . .

Hahab, nem úgy szeretett apósom! Nem adom el magamat most, hogy megjött az eszem. Nem kell a pénz, a dicsőség; ha nem vagyok boldog! Még jó, hogy az az Erdős fellép ellenem; legalább nem vádolhat hálátlansággal senki!

Talán még tovább is folytatná szavait, ha be nem lépne hozzá Fanny.

A felesége jövetele kellemetlenül érinti és arcán meg is látszik a bosszankodás.

— Háborgatlak talán, Feri?

Szól hízolegve az asszony a astán sietve teszi hozzá:

— Csak azt akarom mondani, hogy holnap felutazom Pestre. Téged ugyanis elfoglal a válaasztás. Majd a papa felkísér.

És az asszony egészen megsokottnak találja, hogy nem marasztalja az ura. Nem tűnik fel neki a köszönyesség, a hogy Nemes Ferenc a hirt fogadja; valamint hogy Nemes Ferenc se vessen észre az asszony elrejtett, de titkolni alig birt savarát, felhevülését.

Egyik sem tudja, hogy mindakette elidegenedtek egymástól. A férfi nem sejt, hogy felesége nem törődik most már szerelmével; a nő nem érzi többé a fájdalmat, mit férje köszönyessége okoz neki.

Pedig mindkettő tudja magában, hogy vége annak, a mi eddig a másikkos kötötte. Mindkettő ott határozott sorsa felett Liána kertjében.

Schnábele Fanny, az ő asszonyos bájával, merengő szemével, ki nem elégitett ábrándos vágygyal az arcán, csábítóbb volt, mint valaha, mikor Loberreich kapitány a kert lugasai között kísérté.

Fanny érezte már, hogy nem bír tovább ellenállni a vágynak, mely szerelmet nélkülöző szívében támadt a kapitány első látásakor. Remegett, ha férfias alakját látta; a gyönyör érzete futotta át lelkét, ha szeszetes szavát hallotta; elpirult az arca, ha abból a túsos két szemből felé szállt a szomjas, vágyódó pillantás.

Loberreich kapitány pedig, mint ügyes katona, észrevette, hogy nyert csatája van. A vár az utolsó ostrom után meghódol.

Ezt az utolsó ostromot foganatosítani nagyon alkalmasnak találta az időt. Fannyt hiszen ma is egyedül

dor, Schäffer Miklós, Schäffer Vilmos, Balázs Bernát és Balázs Gáspár a végül Popovics Vince, a ki azonban a végtárgyaláson nem jelent meg, azon egyszerű okból, mert időközben — elhalálozott. Nem jelent meg azonban az egyik fővádott Gyenis József, birjáni lakos sem a ez elhatározó befolyással volt a végtárgyalásra, mert nem hozott benne ítéletet a bíróság. Maga a végtárgyalás azonban mégis lefolytatott, még pedig asszal az örvendetes eredménnyel, hogy a monstre bűnpör egyszerű lopási esetté szigorodott össze, mert huszonegy vádlott ellenében a királyi ügyesség elejtette a vádat. Gyenis József újabb megidézését szintén elhatározta a bíróság, a újabb határnapon tartja majd meg úgy ellene, mint Ditrich Viktor, Ditrich Antal, Marton András és Vigh Lőrinc ellen a végtárgyalást. A felmentett vádlottak közül azonban Balázs Bernát, Schvegal Andrea és Jeránd Sztankó mégis csak vádlottakként kerültek még ma a bíróság elé, Fuchs Sebestyén kárára elkövetett lopási ügyből kifolyólag. Ellenük astán meg is tartották a végtárgyalást, melynek eredményeként kiszabott csekély büntetést is meglebbebbesték a vádlottak.

§ Kétévi fegyház. Ma hirdették ki a pécsi kir. törvényszék előtt aszándékos emberölés kísérlete és becsületsértéssel vádolt Kovács György püspökbogádi lakos előtt a kir. Curia ítéletét, mely kétévi fegyházzal sújtá vádlottat. Társa, Kovács János

csak hatnapi fegyházot kapott. Mindkét vádlott át lett adva büntetése kiállása végett a kir. ügyességnek.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** Baranya vármegyében a legújabb statisztikai kimutatás szerint az állatjárványok állása a következő: lépfene 1 községben 1 udvarban, vessettség 1 községben 1 udvarban, takonykór- és bőrféreg szintén 1 községben 1 udvarban lépett fel; azonban a ragadós száj és körömfájás 13 községben 235 udvarban, rühkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 8 községben 6 udvarban a végül sertésvész 64 községben konstatáltatott. Somogy vármegyében a ragadós száj- és körömfájás 88 községben 146 udvarban, a sertésvész pedig 38 községben uralkodik. Tolna vármegyében takonykór 2 községben 2 udvarban, ragadós száj és körömfájás 21 községben 243 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 67 udvarban, sertésorbánc 15 községben 453 udvarban lépett fel, végül sertésvész 50 községben uralkodik.

TÁVIRATOK.

— **Dániel Ernő** — báró.
(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy a király Dániel Ernő

miniszternek kiállítási kitüntetésül a bárói rangot adta.

— **A szentesi választás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szentesen Sima Ferenc 456 szónyi abszolút többséggel megválasztatott.

— **As orleánsi herceg manifesztuma.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Orleánsi Fülöp nejével együtt november 18-án Brüsszelbe érkezik, ahol hivat fogadja, és ugyaninnét manifesztumot fog kibocsátani.

— **A Komjáthy-pisztolyok előkerülnek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kossuth tegnap este Komjáthyval és Hentallerrel provokáltatta Ugrott; Sima és Olay szintén verekedni fognak.

NYILT-TÉR+)

Legfinomabb

kárpáti jubturót

kis bűdökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TALIZS JÓZSEF
kiadó.

Megteszek érte mindent, de nem mondom meg neki, hogy szeretem . . . De hát a bossu? . . . Eh mit! Meg van verve az, ki engem szeret. Szeret most, mikor én más szeretek! . . . Hiszen csak ezért fogadtam el feltételét; csak ezért . . . csak ezért . . .

És ugyanakkor, mikor Szabó Margit így bosszult magához, Nemes Ferenc otthon, szobájában, mikor le tudta a nyakáról rázni az apócsát, szintén szavakban fejezte ki, a mit érzett.

— Végre! . . . Hát fel tudtam benne ébreszteni a régi szerelmet!

És mit nekem a dicsőség, gazdagság? ! Lemondek mindakettőről, csak hogy őt bírhasam; ő az enyém legyen! . . . Ah, hogy remegett karjaimban, hogy könnyezett, mikor régi könnyelműségemet szememre hányta és még sem bízalmatlan. Még se kíván más, csak hogy ne törjem magam a hírnév után, legyen egyedül, egyesegyedül az övé.

És az leszek! . . .

Hahah, nem úgy szeretett apócsom! Nem adom el magamat most, hogy megjött az eszem. Nem kell a pénz, a dicsőség; ha nem vagyok boldog! Még jó, hogy az az Erdős fellép ellenem; legalább nem vádolhat hálátlansággal senki!

Talán még tovább is folytatná szavait, ha be nem lépne hozzá Fanny.

A felesége jövetele kellemetlenül érinti és arcán meg is látatik a bosszankodás.

— Háborgatlak talán, Feri?

Szól hízlelge az asszony a astán sietve teszi hozzá:

— Csak azt akarom mondani, hogy holnap felutazom Pestre. Téged ugyanis elfoglal a választás. Majd a papa felkísér.

És az asszony egész megsokottnak találja, hogy nem marasztalja az ura. Nem tűnik fel neki a köszönnyesség, a hogy Nemes Ferenc a hirt fogadja; valamint-hogy Nemes Ferenc se veszi észre az asszony elrejtett, de titkolni alig birt szavát, felhevülését.

Egyik sem tudja, hogy mindaketten elidegenedtek egymástól. A férfi nem sejt, hogy felesége nem törődik most már szerelmével; a nő nem érzi többé a fájdalmat, mit férje köszönnyessége okoz neki.

Pedig mindkettő tudja magában, hogy vége annak, a mi eddig a másikkal kötötte. Mindkettő ott határozott sorsa felett Liána kertjében.

Schnábele Fanny, az ő asszonyos bájával, merengő szemével, ki nem elégitett ábrándos vágygyal az arcán, csábítóbb volt, mint valaha, mikor Loberreich kapitány a kert lugasai között kísérté.

Fanny érezte már, hogy nem bír tovább ellenállni a vágnak, mely szerelmet nélkülöző szivében támadt a kapitány első látásakor. Remegett, ha férfias alakját látta; a gyönyör érzete futotta át lelkét, ha szengzetes szavát hallotta; elpirult az arca, ha abból a tüses két szeméből felé szállt a szomjas, vágyódó pillantás.

Loberreich kapitány pedig, mint ügyes katona, észrevette, hogy nyert csatája van. A vár az utolsó ostrom után meghódol.

Ezt az utolsó ostromot foganatosítani nagyon alkalmasnak találta az időt. Fannyt hiszen ma is egyedül

Üzlet-áthelyezés.

Ezennel bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy helyben, szigeti országot 19. sz. alatt több év óta fennálló

épület-, horgany- és diszmű-bádogos üzletemet

f. évi november hó 1-én szigeti-országot 48. sz. alá helyeztem át.

Es alkalommal bátor vagyok a n. é. közönség figyelmét a szakmamba vágó és általam készített munkák, mint pl. épületek fedése, csatornák, ülő- és fürdőkádak, kocsilámpák stb. csélszerűségére és tartóságára felhívni, egyúttal megjegyzem, hogy javítások gyorsan és jutányosan eszközölni tudnak.

Midőn a n. é. közönség ezideig irántam tanúsított bizalmáért köszönetet mondok, kérem abban engem továbbra is megtartani, és vagyok a nagyérdemű közönség

alázatos szolgálja

Fehérváry Sándor,
épület-, horgany- és diszmű-bádogos.

Beccsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapest, Váci-körút 17.

Két szobából, konyhából és szükséges mellékhelyiségek-ből álló

csinos utcai lakás

a királyi ítélőtábla közelében azonnal kiadó. Bővebbet a kiadóhivatal.

Köhögés,

rekedség és ényálkásodás ellen legjobb hatásu szer a **RÉTHY-féle**

Pemetefü-czukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára **30 kr.** 5 dobozzal **1 frt 50 krért** bérmetve küld

Réthy Béla, gyógyszerész, Békés-Csabán.

Vendéglő-átvétel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy a **Pereslutosza 2. szám** alatti, Loewy palotában volt

„Sillay“-féle vendéglőt

november hó 1-én átvettem

és azt a legssolidabb elvekkel fogom tovább vezetni.

Természetesen, tiszta jó magyar borok és kitűnő konyhám tisztelt vendégeimet minden tekintetben ki fogják elégíteni, ugyssintén törekedni fogok figyelmes kiszolgálás által minden igénynek megfelelni.

Abonenseknek

háznál és házon kívül étlap szerint mindig friss ételek

ebéd és vacsora havonta 17 frt.

Friss vacsora étlap szerint 25 kr.

Délután zóna-ozsonna, hideg ételek nagy választékban 6 kr.

Számos látogatást kér tisztelettel

KULIN HENRIK
vendéglős.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

Eladó szőlővesszők.

Simák.

Nemes Kadarka	300 ezer	ezre 4 frt.
Mézes fehér	20 "	" 5 "
Rosdás Muskolat	10 "	" 12 "
Vegyes csemegék a legfinomabbak	10 "	" 10 "
Ripária szelekta I.-s osztály ojtásra való	80 "	" 12 "
II. " ültetni való	40 "	" 6 "
III. " oskolába való	50 "	" 4 "
Okellé I. "	40 "	" 15 "
II. "	20 "	" 8 "
Jaques I. " ojtás alá való	40 "	" 10 "
II. "	20 "	" 5 "
Herbemont I. "	5 "	" 10 "
II. "	8 "	" 5 "

Gyökerek.

Nemes Kadarka	20 ezer	ezre 10 frt.
Ripária szelekta I. oszt. ojtás alá való	40 "	" 30 "
Jaques	20 "	" 30 "

Ojtványok.

Meszes talajra alkalmas jaques alanyon	8 ezer	ezre 130 frt.
Olaszrizling,		
Ripária alanyon. Mézes fehér, kövidinka, Fehér és vörös		
Chasseles		ezre 150 frt
Állami felügyelő által felülvizsgált fajtisza ripária portális jótállás mellett		
Simá első osztályu	50 ezer	ezre 20 frt.
" második osztályu	30 ezer	ezre 10 frt.
A vesszők 50 cm. hosszúak, épek egészségesek. Peronoszpóra ellen védve, jég-eső nem érte.		

A megrendelésnél 25%-toli előleg küldendő a többi utánvétetik, egysszersmind a vasuti leadó állomása bemandandó.

Gyöngyösön, 1896. október 15-én.

Csomor Kálmán
szőlő-birtokos.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

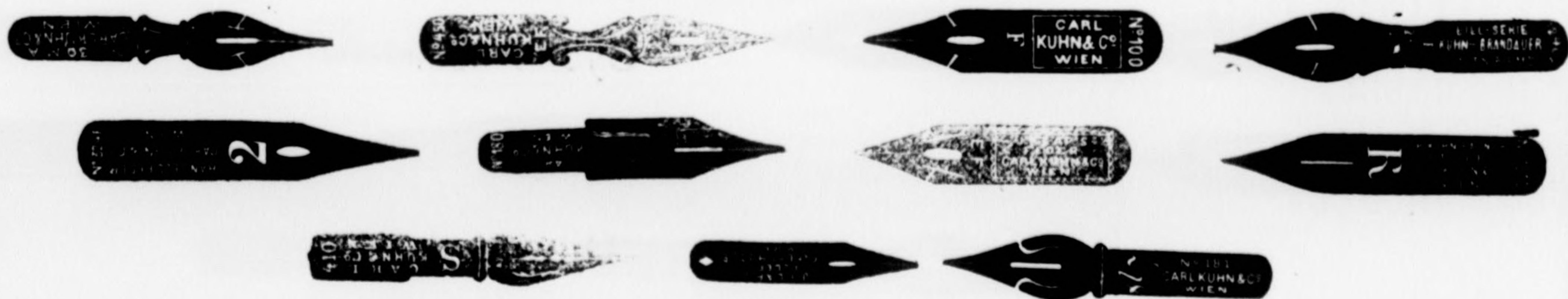
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.